

KU,¹ sag: 605-0017/11-4550 (Hanne Møller, m. fl.)

Bernadette Preben-Hansen

AD KU's skrivelser af 15-9 og 5-10-2011

Vedr. effektueringen af KU's biblioteks-særordning (2004), samt konsekvenser. Ombudsmandsinstitutionen, sag. 2011-2405-7510 (til orientering)

Vesterbro, 22-10-2011

Jeg beklager en sen reaktion på KU's skrivelser af 15-9-2011 og 5-10-2011. Forsinkelsen skyldes forskningsrejser i september/oktober samt forberedelser (Durham, 21-9 til 23-9-2011; Uppsala Universitetsbibliotek, 3-10 til 7-10-2011, Groningen Universitetsbibliotek, 25-10 til 31-10-2011; Museum Jorn Silkeborg, 7-11-2011). Derudover bliver jeg naturligvis dybt ulykkelig, hver gang jeg modtager skrivelser fra Det Humanistiske Fakultet, på samme tid som jeg siden 1994 forgæves har måttet skrive efter adgang til de for studier og forskning nødvendige forskningsressurser til mit forskningsliv siden 2002 på Slotsholmen: KB og Statens Arkiver, samt ved udenlandske forskningsbiblioteker.

¹ Vedr. Parliamentary Commissioner for Civil and Military Administration in Denmark, Folketingets Ombudsmand: 2011-2405-7510 (16. juni 2011), 2010-5151-7011 (17. februar 2011), 2010-0681-7012, 2008-2217-701, 2007-2118-701, 2006-2287-712, 2006-2023-712, 2005-1794-712, 2004-2695-712; Danish University and Property Agency, Universitets-og Bygningsstyrelsen: 06-010590; Danish Ministry of Science, Technology and Innovation, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling: 42 137; Danish Ministry of Education, Undervisningsministeriet: 2000-2726-276; University of Copenhagen, KU: Personale og Jura: 715-861-3/99 (Bernadette Preben-Hansen): 25. juni 1999; Faculty of Humanities, Det Humanistiske Fakultet: 605-0017/11-4550, 605-0001/06-7710, 605-0001/06-4550, 401-221-149/97-4261 (Sten Ebbesen).
TILGÆNGELIGHED/AKTINDSIGT: umiddelbart tilgængeligt, Bernadette Preben-Hansen.

Min bibliotekssærordning (2004) er aldrig blevet effektueret trods flere hundrede skrivelser og rykkere fra min side til KU (Personale og Jura), KB (Håndskriftafdelingen), mange sendt C.c.: Ombudsmanden.

Ombudsmanden har per 7-2-2011 givet tilsagn til at se på sagen vedr. effektueringen af biblioteksordningen. Jeg kan ikke og aldrig afslutte mit forskningsarbejde - min nederlandske dr. grad - uden adgang til de for studier og forskning nødvendige forskningsressurser. KU har ved relegationen, i øvrigt en grumme senmiddelalderlig dom,² foreslået af Kirsten Stenbjerre og afgjort ved rektor (også) på falske præmisser (herunder en falsk anklage om en mordtrussel - telefonisk refereret af Dorrit Wivel, som jeg afviste; og på usande påstande fra Sten Ebbesen 1999; påstande, som jeg afviste og som i 2001 blev dokumenteret usande) desuden fastlåst mig i mit liv. <Jeg er et universitetsmenneske og hører hjemme på KU>. Jeg har derfor for min forskningsros skyld først åbnet begge fakultetets breve, den 20-10-2011.

Jeg må i enhver henseende afvise ordlyden af fakultetets skrivelse af 15-9-2011. Sagsfremstillingen af 14-9-2011 er ikke korrekt. Jeg er blevet refereret for en samtaleordlyd, som mine ord tilsyneladende er opfattet af en kvindelig medarbejder, der virkede ophidset og aggressiv.

Dagbogen

Jeg har noteret i min dagbog:

”Onsdag, 14-9-2011, kl. 15:20³ blev jeg antastet af en mig ukendt person. Det var en kvinde i 60’erne, noget lavstammet (max. 165 cm i højden), lidt bred i det, bred om bagen, kort ryg, korte ben, med kort gråhvidt hår og briller.⁴ Mødet foregik ikke mange meter fra et dametoilet i bygning 22 på KU <Søndre Campus>. Smilende ville jeg åbne døren for hende, da hun

² Pinborg, Jan. Universitas Studii Haffnensis: stiftelsesdokumenter og statutter 1479. Kbh 1979.

³ Hændelsesforløb af 14-9-2011, nedskrevet som dagbogsnotat, 16-9-2011.

⁴ Kvinden var nydeligt klædt i sort nederdel, sort sølvbroderet cardigan og med officershæle. Jeg gemte mig i et bredt sort uldtørklæde.

kom småløbende, nærmest halsende op af trapperne. Jeg stod på bagtrappen og var ved at stikke næsen ind til et forelæsningslokale fra bagindgangen i 1. salsplan. Jeg lyttede ved bagdøren på klem. Foredragsholder stod i stueplan i 2-plans forelæsningslokalet. Egentligt så hun venlig, måske lidt naiv, lidt kontordameagtig, som de jo ofte ser ud, men også med et underligt triumferende udtryk i ansigtet. Kvinden stod med nogle papirer i hånden, herunder en kopi af min hjemmeside med portrætfoto. Jeg blev noget rystet, at en mig ukendt person stod med mit portræt i hånden. Det første hun sagde, i en slags opløftet sindsleje, da hun endnu ikke havde nået mig, i splitsekundet før hun stod lige foran mig: "Jeg tænkte det nok, at du var her. Jeg vidste det!". Hun tiltalte mig derefter med sætningen: "Du er Bernadette Preben-Hansen". Jeg trak lidt på det: "Hvad drejer det sig om?". Kvinden udtalte sig derefter alene i samme gentagne kategoriske sætning: "Du er permanent bortvist fra KU". Jeg svarede: "Hvem er De?" Givet er jeg blevet askegrå i ansigtet, følte mig som et anskudt stykke vildt, men ikke desto mindre fattet og totalt rolig. Jeg bad kvinden følge mig til dørs (ca. 30 meter), da jeg med korrekt venlighed ønskede et navn samt en kortfattet redegørelse. Naturligvis - hvad ellers - ville jeg vinde tid ved at bede hende om at følge mig til dørs. "Men jeg har jo intet gjort, jeg har jo egentlig aldrig gjort noget" mumlede jeg og sagde i rolig fattet tilstand, at nu måtte KU få den biblioteksordning (2004) effektueret i praksis, at jeg havde ventet forgæves i årevis, ja faktisk i syv år, samt at Ombudsmanden i dag er involveret, men at der ikke sker noget. Jeg bad forgæves kvinden give mig mit portræt. Det føltes personligt intimiderende, at en ukendt kontordame stod med mit portræt i hånden. Kvinden nægtede, fulgte mig ud uden samtale, og pegede rystende og i en ophidset tilstand på fortovet udenfor bygning 22. Kvinden virkede på mig efterhånden noget irrationelt småaggressiv. Triumfen var forduftet. "Du er permanent bortvist fra KU. Det er der, du hører til!" nærmest småskreg hun efter mig, så enhver tilfældig forbipasserende kunne høre det, og rystende pegende på fortovet. Jeg var rolig, fattet og fulgte uden diskussion kvindens anvisning. Og fandt mig selv stående på fortovet, kl. 15:25, ifølge min mobiltelefons tidsangivelse". Episoden varede således maks. fem minutter.

Professor dr.phil. Sten Ebbesens tiltrædelsesforelæsning "Den aristoteliske tradition" blev live-streamet. Jeg lyttede tre minutter ved bagdøren på klem. Så kom kontordamen løbende op ad bagtrappen.

Jeg gik derefter over til KUB Søndre Campus (stik overfor bygning 22), der jo var det egentlige mål for min udflugt (ca. 100 meter fra gerningsstedet). Jeg samtalte derefter - grædende og rystende (jeg brød sammen og græd efterhånden meget stærkt) - med en kvindelig medarbejder (NN) på KUB Søndre Campus i tidsrummet 15:30-16:00 (hun meddelte derefter med min tilladelse situationen til Hans Kristian Mikkelsen). Der samtalte jeg også med lektor dr. Peter Birkelund Andersen. En tid mellem 16:30-18:00 ledte jeg i en noget rystet tilstand efter min cykel, som jeg mente parkeret udenfor KU. Den fandt jeg først dagen efter (torsdag, 15-9-2011, kl. 15:00), parkeret lige foran hoveddøren til KUB Søndre Campus. Samme dags aften sendte jeg en e-mail til Citypolitiet vedr. cykeltyveri. Jeg har givet haft et mindre mentalt blackout (kunne ikke huske, hvor jeg havde stillet min cykel) grundet den surrealistiske situation, der forekom mig at have karakter af personforfølgelse - af mig - på snart 20. år.

Omstændighederne for situationen kan naturligvis sagtens gennemskues. Det skal nævnes, at jeg intet ønske har om at konfronteres med (endsige se og bestemt ikke blive set af de) personer, der befandt sig i bygning 22 (lokale 22.0.11) på tidspunktet. Jeg vidste godt, at personerne befandt sig der, da det netop fremgik af enhver elektronisk opslagstavle på KU. De elektroniske opslagstavler er placeret overalt på KU.

Da sagen jo - som altid - handler om professor dr.phil. Sten Ebbesen (med hvem jeg som 22-årig til 24-årig latinstuderende ved Institut for græsk og latinsk middelalderfilologi var forlovet og samlevende på familiens adresse (1991). Her var jeg naturligvis uvelkommen under Sten Ebbesens separation fra Anni Aggernæs, hustru 1970-1990, med en hjemmeboende teenagedatter og hustruen, der endnu afhentede ejendele fra familiens adresse. Jeg var flygtet fra Regensen for at beskytte forlovelsen. På instituttet havde jeg en jaloux og magtfuld institutsekretær (Hannah Krogh Hansen) i hælene. Hun indledte i 1993 en grov chikane på

instituttet som fakultetet, idet hun direkte sagde mig lige i ansigtet en dag på min studieplads: "Nu er det enten dig eller mig her. Jeg forlader mit job, hvis du ikke kommer ud herfra!") < få dage senere fratog institutsekretæren mig min studieplads uden varsel, herunder ved at tømme min arbejds-pc for data, jeg henvendte mig til dekanen for at få udleveret dataene til mit kandidatspeciale (1994), Hannah Krogh Hansen returnerede uden varsel et 10-måneders stipendium til Vatikanet (1994/95) og skrev på kuerten: "Return to sender. This person is not employed at this institute nor at any other institute at the University of Copenhagen", osv.>, skal det nævnes,

at jeg har haft lejlighed til ved selvsyn at konstatere professor dr.phil. Sten Ebbesens velbefindende i Durham (Nordengland), den 21-9 til 23-9-2011, da jeg med stort fagligt udbytte var deltager i konferencen "Ancient Fallacies". Professor dr.phil. Sten Ebbesen (født 1946) medbragte en af sine mandlige danske KU post-docs (Center for Aristoteles: Jakob Leth Fink). Der var således et dansksproget vidne blandt de 25 konferencedeltagere. Professor dr.phil. Sten Ebbesen sad de tre symposiedage ved konferencebordet gennemgående under en meter fra mig. Vi sad ved siden af hinanden om et bordhjørne. Det gik fint, uden kommunikation på 20. år, som professor dr.phil. Sten Ebbesen vil det. Det accepterer jeg som altid. Hans mundvige vibrerede dog en anelse, men ingen bemærker dramaet. I italiensk forskerdame med kæreste flirtede med Sten Ebbesen, der ikke var upåvirket. Jeg var tilfreds, at ingen noterede mig, omend Sten Ebbesens to medbragte elever fra København holdt øje. Efter førstedagen slappede alle af. Koncentration på forskningen! De små symposier har karakter af internationalt familiemøde. Vi er begge medlemmer af samme internationale forskningsfamilie.

Jeg (f. 1967) skal muligvis gøre opmærksom på, at jeg var ph.d. stipendiat ved Groningen Universitet (1999-2002) i faget latinsk middelalderfilosofi, men katastrofalt tabte kostbar forsknings-og stipendiattid, da fakultetet på skriftlig opfordring af professor dr.phil. Sten Ebbesen forfulgte mig som udenlandsdansker over landegrænserne. Jeg

havde det ikke godt (1999), efter at fakultetet, dvs. Kirsten Stenbjerre, igennem 1990'erne ideligt og konstant havde rejst "sager" imod mig, hele tiden, altid, om alting og ingenting (herunder om en bog, jeg af studielederen havde fået lov til at låne på et dagslån og havde arbejdet med på mit asylinstitut mod at efterlade en navneseddel, hvilket jeg gjorde), og jeg var blevet forhindret i at arbejde (*smertefuldt!*).

Jeg arbejder gennemgående 40-70 timer ugentligt bag Pc'en. Da jeg efter min flugt til Nederlandene bukkede under for presset (det psykiske pres, jeg dengang levede under), sendte jeg professor dr.phil. Sten Ebbesen, der aldrig havde beskyttet mig fra sin institutsekretær (Hannah Krogh Hansen), nogle vrede mail, hvorefter jeg blev relegeret fra KU (25-6-1999).

I 1999 cypastede chefkonsulent Dorrit Wivel (Personale & Jura) uden kildeangivelse et partsindlæg (Sten Ebbesen) og erklærede påstande, herunder usande påstande, for såkaldt faktiske forhold. "Det er nemmere" skrev Dorrit Wivel siden, da jeg opdagede forholdet ved at genkende skrivestilen og søge aktindsigt. I 2001 kunne jeg dokumentere den evidente usandhed af en påstand "tilegnelse af andres upublicerede forskning" (1999). Sten Ebbesen er erklæret inhabil (dekanen 1994, rektor 1999). Men plagiat er jo nemmere, også for en chefjurist på KU (Dorrit Wivel).

Professor dr.phil. Sten Ebbesen forekommer mig i bakspejlet noget ansvarsløs. Han forførte mig den 17-12-1989 ved instituttets julefrokost, idet han kørte en beruset studerende (jeg kan ikke tåle snaps, han var min bordherre) til sin egen privatadresse - uden samtykke. Han havde tilbudt mig et lift "hjem". Jeg takkede "Ja tak" og mumlede "jeg bor i Indre By" i den tro, at han ville køre mig til min bopæl på Regensen (St Kannikestræde 2) og dumpe mig der. Han kørte mig til Gentofte (Skolevej 20, DK-2820 Gentofte). Sten Ebbesen opførte sig dog ordentligt. Tre børn stod om morgenen ved fodenden af den seng, jeg var placeret i: "Hvem er du? Hvad laver du her?" Derefter inviterede Sten Ebbesen mig hver tredje aften. Over julen 1989 var vi et par. Han var ensom, jeg var ensom. Vi blev derefter et ganske lovende lærer-elev par. Vi forelskede os.

Jeg forelskede mig - i logikken i skolastikken.

Sten Ebbesen nævnte aldrig ordet "inhabilitet" for mig, gjorde mig ikke opmærksom på de karrieremæssige forhindringer (eksamensstop, kollegaloyalitet og -konfliktskyhed, ph.d. ansøgningsstop), jeg nu stod overfor. Han besluttede (1993) at skubbe mig ud af den latinske middelalderfilologi. Jeg må ikke publicere i instituttets tidsskrift CIMAGL, osv.

Jeg ville være glad om fakultetet vil sørge for at effektuere min bibliotekssærordning (2004; passiv trods et stort antal rykkerskrivelser, såvel til KU som til KB - C.c.: Ombudsmandsinstitutionen 2004-2011), således at jeg kan få mit ph.d. manuskript i fagområdet latinsk middelalderfilosofi afsluttet, klar til trykning og forsvar, samt påbegynde små fremtidige forskningsprojekter - for resten af livet. Det er mig nemlig økonomisk belastende, at jeg så ofte må tage med fly på biblioteket i udlandet (konsultation af originalhåndskrifterne, m.m.) -som alternativ til adgang i mit hjemland til de for studier og forskning nødvendige forskningsressourcer i form af adgang til bøger, tidsskrifter og **mikrofilm**.

Jeg opsøger lejlighedsvist Academic Books på KU, hvor jeg som kunde afhenter bestilte bogtitler. Samtaler og møder med KU-folket foregår på KUB Søndre Campus. Langt de fleste kender begrundelsen.

Mikrofilmene

Jeg er naturligvis ulykkelig over denne personsag, der har gjort omtrent 20 år af mit liv (1994-2011) til en ørkenvandring. Jeg har trods alt engang elsket min fhv. forlovede, men jeg kan ikke leve uden dagligt at arbejde 24/7 - i studier og forskning. Hvad fakultetet så for mange år siden (1994) var min spontane fortvivlelse, da docent dr.phil. Sten Ebbesen fratog mig min daglige arbejdsplads Middelalderbiblioteket og min arbejdsadgang til mikrofilmsamlingen (1993), og ved institutsekretærens chikane (Hannah Krogh Hansen). Jeg var nødsaget til at slås for retten til uddannelse og forskning (netop fordi jeg kender professor dr.phil. Sten Ebbesens personkarakter). Professor dr.phil. Sten Ebbesen nægtede mig af rent private årsager i 1990'ere adgang til mikrofilm til mit igangværende forskningsprojekt, i hvilket jeg havde arbejdet nogle år, ansporet af ham selv: Aristotles' Rhetoric in Latin Scholasticism: Jean Jandun and Jean

Buridan). Ikke desto mindre averterer professor dr.phil. Sten Ebbesen internationalt i Bulletin de Philosophie Médiévale (Trivium, gentaget gennem 2000'erne og senest i 2010/11) for, at nogen bør færdiggøre forskningsarbejdet - nemlig det forskningsarbejde, der i dag ligger ufærdigt på min hjemmeside (<http://preben.nl/buridan.html>); hovedparten af materialet er transskriberet af mig i primo 1990'erne. Selv ombudsmandsinstitutionen har modtaget mine mange forgæves mikrofilmbestillinger. I 1997-1998 gav fakultetssekretariatschef Kirsten Stenbjerre mig en teoretisk adgang til mikrofilmene, men glemte at give mig en praktisk arbejdsadgang. Fakultetet viftede mig således om næsen med mikrofilmene. Så knækkede jeg, flygtede til Nederlandene (Groningens Rigsuniversitet), sendte derfra professor dr.phil. Sten Ebbesen nogle vrede mail ... og blev relegeret (25-6-1999).

Universitetsbiblioteket

Jeg har været i skriftlig kontakt (e-mail) med fakultetsbibliotekar Hans Kristian Mikkelsen, da jeg har søgt og tilsyneladende modtaget asyl på Universitetsbiblioteket. Håbet var, at det var muligt om bibliotekssærordningen kunne effektueres der, da KB, håndskriftafdelingens leder, Ivan Boserup endnu ikke har fået ordningen effektueret. Jeg har nu ventet siden september 2010 på en bestilling (Paris, BN, 16.401), og modtaget ugentlige undskyldninger på ugentlige rykkere, såvel skriftlige som mundtlige. Hans Kristian Mikkelsen har per e-mail meddelt mig, at fakultetsbiblioteket ikke har mikrofilmlæseapparater, ej heller *PowerScan2000*, så den tanke er af tekniske årsager naturligvis skrinlagt igen. Håndskriftchefen Ivan Boserup arbejder på sagen, og undskylder ved synet af mig, men det er for mig tydeligt, at de bureaukratiske vanskeligheder ved effektueringen af bibliotekssærordningen volder ham ulyst og nærmest uoverstigelige vanskeligheder. Jeg har nu ventet forgæves igennem et år på en-og-samme mikrofilm. Jeg forstår ham så inderligt!

Jeg har egentligt intet ønske om at cykle over broen til Amager (om end jeg dagligt savner SAXO biblioteket og den videnskabelige kommunikation

med forskere og studerende), men vil gerne arbejde og forske i fred på Slotsholmen - med en effektueret biblioteksordning (efter snart tusinde skrivelser siden 1994/2004). Jeg tager KU's skrivelser til efterretning.

Kvindekønnet og forskningen på KU

Jeg bør muligvis gøre opmærksom på, at det i min studietid i 1990'erne var tilladt for kvindekønnet på KU, Institut for græsk og latin, at være dygtige, endog særdeles dygtige, men ikke at være professionelt ambitiøse i forskning. Min fhv. lærer har i dag opnået et kedeligt internationalt ry for et noget nær aristotelisk syn på yngre (seksuelt) attraktive intellektuelt begavede kvinder i forskningsfaget, særligt de, der kommer fra et andet socialt lag end ham selv (dokumentation ved e-mail fra udlandet). Det bemærkes, at samtlige hans danske elever er yngre mænd, og det til trods for at flere dygtige unge danske kvinder, herunder jeg, har meldt sig på forskningsbanen, men på forhånd afvises. Da jeg kender ham godt, og det sort-hvid-livssyn ("enten inde i varmen, eller helt ude i permafrosten, jo mere isnende, jo bedre"), tror jeg at vide, hvad det drejer sig om. Jeg tror nemlig, at han var bange for mig. Det er der ingen rationel årsag til. Om professor dr.phil. Sten Ebbesen her på 20. år vil henlægge sit uvenskab, ville det få en kolossal betydning i mit liv. Til gengæld får han min ubetingede loyalitet, som han i øvrigt altid har haft. Han har haft mere end det, men det er mit problem.

(I 1999 involverede Sten Ebbesen Gentofte Kriminalpoliti. Han ville have et polititilhold på mig. De civile myndigheder, dvs. Gentofte Kriminalpoliti, afviste ham. Jeg sendte dokumentationen til KU, Personale & Jura).

Sten Ebbesen forstod ikke (?), at jeg kæmper for min arbejdsro og min arbejdsplads: daglig arbejdsadgang til bibliotek og mikrofilm, den arbejdsadgang Sten Ebbesen fratog mig (1993).

Jeg kan ikke fungere uden at arbejde - 24/7.

mvh,